

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 10Csp/91/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520201347
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dosedla
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:7520201347.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Evou Dosedla, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovaným: 1) R. R., X.. XX.XX.XXXX, L. Z. XXX/XX, XXX XX J., X) C. R., X.. XX.XX.XXXX, L. Z. XXX/XX, XXX XX J., obaja zast.: JUDr. Zuzana Pitoňáková - advokátka, so sídlom Hlavná 77, 080 01 Prešov, v konaní o zaplatenie 19.191,07 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 208,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 208,- eur od 26.7.2017 do zaplatenia zastavuje.

II. Súd žalobu vo zvyšku zamietla.

III. Žalovaní v 1. a 2. rade majú nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalobcovi s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 02.03.2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu 19.191,07 Eur spolu s úrokom z omeškania a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanými uzatvoril dňa 28.08.2015 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej im poskytol pôžičku vo výške 20.000 Eur, ktorú sa žalovaní zaviazali splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach po 322,27 Eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 38.672,40 Eur. Do dnešného dňa uhradili žalovaní sumu 6.236,32 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaní porušili svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.05.2017 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaných k úhrade dlžných splátok a žalovaných upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.07.2017 úver zosplatnil, o čom boli žalovaní informovaní listom z dňa 20.07.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dnešného dňa žalovaní dlžné splátky neuhradili. Celkový dlh žalovaných ku dňu podania žaloby tak predstavuje sumu 19.191,07 Eur. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania a náhradu trov konania.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 19.191,07 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 19.191,07 Eur od 26.07.2017 do zaplatenia a trovami konania.

3. Voči tomuto platobnému rozkazu podali žalovaní cestou svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote dňa 15.05.2020 odpor, v ktorom namietali, že žalobca nedodrжал postup podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy a mali zato, že

dôsledkom toho je zmluva bezúročná a bez poplatkov. Bezúročný a bez poplatkov je úver aj z dôvodu, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Ďalej namietali aj to, že žalobca nebol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť, resp. že táto nebola do dnešného dňa vyhlásená a považuje doteraz uhradené splátky úveru zo strany žalovaných v takej sume, ktoré pokryli všetky doterajšie nároky žalobcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto považuje žalobu za bezdôvodnú a žiada súd aby ju v celom rozsahu zamietol.

4. Vzhľadom na to, že žalovaní podali voči platobnému rozkazu včas vecne odôvodnený odpor, súd Uznesením sp.zn.: 10Csp/91/2020-53 zo dňa 19.05.2020 Platobný rozkaz zrušil.

5. Podaním doručeným súdu dňa 16.06.2021 žalobca zobral žalobu z dôvodu úhrady žalovaných po podaní žaloby v časti o zaplatenie 100,- Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť, a navrhol súdu konanie v tejto časti zastaviť. Taktiež zobral žalobu z dôvodu náhrady nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky v časti o zaplatenie 108,- Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol súdu konanie v tejto časti zastaviť.

6. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 25.06.2021, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorý sa však ospravedlnil a súhlasil, aby súd rozhodol bez jeho účasti. Na pojednávanie sa dostavil len právny zástupca žalovaných. Súd preto vychádzajúc z § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu.

7. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 ods. 1, 2 a 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 16.06.2021 zobral žalobu čiastočne späť a to v sume 100,- Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania (dodatočné úhrady žalovaných) a v sume 108,- Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania (náklady spojené s vymáhaním pohľadávky). Vzhľadom na to, že k čiastočnému späťvzatiu došlo pred prvým pojednávaním, súhlas žalovaných s čiastočným späťvzatím žaloby súd nezisťoval. Na základe uvedeného preto súd konanie v časti o zaplatenie sumy 208,- Eur spolu s úrokom z omeškani vo výške 5% ročne zo sumy 208,- Eur od 26.07.2017 do zaplatenia zastavil.

11. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

12. Žalobca uzatvoril dňa 28.08.2015 so žalovanými Zmluvu o poskytnutí pôžičky na bývanie (ďalej len „Zmluva“) vo výške 20.000 Eur. Žalovaní sa ju zaviazali splatiť v 120 mesačných splátkach. Celková čiastka bola 37.220,40 Eur. Mesačná splátka 322,27 Eur, RPMN (X) 14,90 %, priemerná hodnota RPMN 10,07%, ročná úroková sadzba 14,90%. Počet splátok 120, dátum prvej splátky 20.09.2015, termín konečnej splatnosti 08/2025. Žalovaní sa zaviazali poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky. Žalovaní si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas nesplnili, preto žalobca vyhlásil dňa 19.07.2017 úver za predčasne splatný.

13. Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaní uhradili celkom 6.236,32 Eur pričom im bolo poskytnutých 20.000 Eur.

14. Medzi stranami sporu nie je sporné, že žalovaní v 1. a 2. rade uzavreli dňa 28.08.2015 s postupcom Zmluvu o poskytnutí pôžičky na bývanie č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovaným pôžičku vo výške 20.000.- Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mali žalovaní splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 322,27 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške

38.672,40 Eur. Nie je sporné, že pred podaním žaloby uhradili žalovaní z vyššie uvedenej zmluvy sumu 6236,32 eur.

15. Podstatnou skutočnosťou, ktorá je medzi stranami sporná je najmä námietka resp. procesná obrana žalovaných, že vzhľadom na porušenia zo strany žalobcu v zmysle ust. § 11 ods. 2 v zmysle ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové zosplatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a to z dôvodov, že :

V zmluve je uvedený čistý mesačný príjem žalovaného v 1. rade vo výške 1217,91 eur, mesačné finančné náklady vo výške 1600.- eur a iné mesačné výdavky 100.- eur. V zmluve je uvedený čistý mesačný príjem žalovanej v 2. rade vo výške 461,08 eur, mesačné finančné náklady vo výške 1600.- eur a iné mesačné výdavky vo výške 100.- eur. Výška splátky, ktorú mali žalovaní podľa zmluvy platiť je vo výške 322,27 eur. Žalovaní teda namietajú, že z úverovej zmluvy je zrejmé, že jediným dokladom podľa ktorého posudzoval žalobca bonitu žalovaných je potvrdenie o príjme od ich zamestnávateľov. Všeobecné vyjadrenie o tom, že klient spíňa „ štandardné riskové podmienky“ bez toho, aby uviedol z akých údajov vychádzal, jednoznačne svedčí o tom, že žalobca ako dodávateľ pri spotrebiteľskej zmluve neprejavil ani najmenšiu úroveň opatrnosti, ktorú ako poskytovateľ úverov prejavil mal a nepostupoval v súlade s § 7 ods. 16 zák. č. 129/2010 Z.z. s odbornou starostlivosťou. Žalovaní poukázali nato, že pojem „štandardné riskové podmienky“ zákon o spotrebiteľských úveroch nepozná, akékoľvek argumenty žalobcu založené na tomto pojme sú právne irelevantné. Ak by žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou, žalovaným by úver vôbec nebol poskytol. Po odpočítaní sumy splátky úveru, peňažných záväzkov žalovaných a súm životného minima na osobu žalovaného a ich vyživované dieťa je zrejmé, že sumy uvedené podľa § 7 ods. 20 písm., b), c), d), prevyšujú sumu určenú podľa písm. a). S poukazom na uvedené žalovaní poukázali nato, že nie je pravdivé tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaným znemožnili splácať úver okolnosti, ktoré nastali po podpise úverovej zmluvy. Na základe uvedeného je potrebné považovať podľa žalovaných poskytnutý úver podľa § 11 ods. 2 zák. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov a za úver pri ktorom nie je možné vyhlásiť jeho predčasnú splatnosť.

Žalovaní ďalej namietali, že úverová zmluva neobsahuje správne všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch . Aj vzhľadom na uvedené s poukazom na § 11 ods. 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch sú toho názoru, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov.

16. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa. Tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

18. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa ust. § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

21. Podľa ust. § 7 ods. 16 písm. a/ a písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov a s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

22. Podľa ust. § 7 ods. 17 písm. a/ a písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a/ ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

23. Podľa ust. § 7 ods. 18 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný v záujme odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľských úverov vytvoriť a udržiavať systém posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a postupovať v súlade s týmto systémom a vytvoriť a udržiavať systém poskytovania spotrebiteľských úverov.

24. Podľa ust. § 7 ods. 20 písm. a/ až d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky čistý príjem spotrebiteľa, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, výška splátky spotrebiteľského úveru a peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

25. Podľa ust. § 7 ods. 24 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ustanovenia odsekov 19 až 23 sa nevzťahujú na spotrebiteľský úver, ktorého výška je určená vopred bez aktívnej účasti spotrebiteľa a na základe historických údajov o finančnej situácii spotrebiteľa získaných z interných zdrojov veriteľa o platobných operáciách, ktoré je možné doplniť o ďalšie informácie z interných zdrojov alebo externých zdrojov.

26. Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a

rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

27. Aktívna vecná legitímácia je inštitút procesného práva, ktorým sa vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu a teda, že žalobcovi patrí uplatňované právo alebo ochrana oprávneného záujmu. (Mazák, J. a kol, Základy občianskeho procesného práva, Bratislava: Iura Edition 2009, str.104).

28. Vzhľadom na vyššie uvedené, tak ako nato poukázali žalovaní, súd akcentuje práve na túto skutočnosť, že v zmluve je teda uvedený čistý mesačný príjem žalovaného vo vyššie uvedenej výške plus mesačné finančné náklady, v zmluve je teda uvedený aj čistý mesačný príjem žalovanej v 2. rade a taktiež mesačné náklady, výška splátky ktorú mali žalovaní podľa zmluvy platiť je vo výške 322,27 eur. Žalobca v konaní nepreukázal akým spôsobom posudzoval schopnosť splácať úver žalovanými, vzhľadom na zistené výdavky žalovaných, ktoré v úhrnnej výške prevyšovali príjem žalovaných. V danom prípade žalobca poskytol žalovaným vysoký úver napriek tomu, že teda zistenú skutočnosť o tom, že výdavky žalovaných v úhrnnej výške prevyšovali príjem žalovaných nevyhodnotil v pomere k ich príjmom s prihliadnutím na úverové zaťaženie, má súd zato, že žalobca hrubo porušil svoje povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a z uvedeného sa úver tiež považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd vychádzal z fikcie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. V zmysle danej právnej úpravy je totiž veriteľ povinný pri poskytnutí spotrebiteľského úveru riadne zistiť bonitu klienta, teda či klient bude schopný splácať úver. Túto schopnosť posudzuje predovšetkým na základe údajov o príjmoch a výdavkoch, tak ako sa to uvádza aj v § 11 ods. 2. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je teda kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Súd na tomto mieste akcentuje, že je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť a overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Pokiaľ však veriteľ takto nepostupuje teda aj vo vzťahu k správne vyhodnoteniu získaných informácií o platobnej schopnosti dlžníka, zákonodarca jasne zadefinoval takéto počínanie ako hrubé porušenie povinnosti a z toho vyvodil sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Vyššie uvedené skutočnosti vedú k záveru, že žalobca nedôsledne a nesprávne vyhodnotil bonitu žalovaných čo spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

29. Súd vzhľadom na vyslovené právne posúdenie má zato, ak úver, ktorý pre porušenie § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch je úverom, pri ktorom nie je možné vyhlásiť mimoriadne zosplatnenie, tak takýto úver banka nemohla platne a účinne postúpiť na žalobcu, a preto súd konštatuje poukazujúc na neplatné postúpenie pohľadávky, že žalobca v konaní nie je aktívne vecne legitímovaný a žalobu vo zvyšku zamietol.

30. Čo sa týka námietky, že zmluva neobsahuje správne všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch súd túto námietku nepovažuje za relevantnú, nakoľko táto otázka už bola súdmi SR vyriešená a tento právny názor prekonaný. K absencii povinnej obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. 1) zákona č. 129/2010 Z.z. súd uvádza, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od veriteľa žiadať, aby v nich uvádzal presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu úrok a poplatky. V zmysle ustálenej judikatúry k tejto otázke (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/98/2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017, sp. zn. 3Cdo/56/2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017), nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.

31. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Vzhľadom na skutočnosť, že súd žalobu žalobcu zamietol, v konaní mali plný úspech žalovaní, ktorým súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).